

МІНІСТЕРСТВО
СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
(Мінсоцполітики)

вул. Еспланадна, 8/10, м. Київ, 01601, тел.: (044) 226-24-45, факс: (044) 289-00-98 E-mail: info@mlsp.gov.ua.
Код ЄДРПОУ 37567866, реєстраційний рахунок 35213015078737 в ДКСУ м. Києва, МФО 820172

10.08.2018 № 5/0/192-18

На № _____ від _____

Алієв А.

Про надання інформації

foi+request-37294-
70a13f42@dostup.pravda.com.ua

Директорат розвитку ринку праці та зайнятості Мінсоцполітики розглянув Ваш запит від 06.08.2018 щодо пільг для внутрішньо переміщених осіб та надає наступну інформацію.

До питання: 1). Чи передбачений механізм компенсації витрат для роботодавців при роботі з внутрішньо переміщеними особами (на перепідготовку і підвищення кваліфікації, на проходження медичного огляду, на проїзд до місця роботи тощо)?

Статтею 24-1 Закону України „Про зайнятість населення” передбачені заходи сприяння зайнятості внутрішньо переміщених осіб з числа зареєстрованих безробітних.

До заходів сприяння зайнятості внутрішньо переміщених осіб, які працевлаштовуються за направленням центру зайнятості належать:

1) компенсація зареєстрованому безробітному з числа внутрішньо переміщених осіб фактичних транспортних витрат на переїзд до іншої адміністративно-територіальної одиниці місця працевлаштування, а також витрат для проходження за направленням центру зайнятості попереднього медичного та наркологічного огляду відповідно до законодавства, якщо це необхідно для працевлаштування;

2) компенсація витрат роботодавця на оплату праці (але не вище середнього рівня заробітної плати, що склався у відповідному регіоні за минулий місяць) за працевлаштування зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб на умовах строкових трудових договорів тривалістю не більше шести календарних місяців, за умови збереження гарантій зайнятості такої особи протягом періоду, що перевищує тривалість виплати у два рази.

Тривалість компенсації витрат роботодавця, який працевлаштовує внутрішньо переміщених осіб з числа категорій громадян, зазначених у частині першій статті 14 цього Закону, понад шість місяців, але не більше дванадцяти

30 1018092805
Barcode
02001

календарних місяців, визначається рішенням регіональних координаційних комітетів сприяння зайнятості за погодженням з відповідними територіальними органами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції;

3) компенсація витрат роботодавця, який працевлаштовує зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб строком не менше ніж на дванадцять календарних місяців, на перепідготовку та підвищення кваліфікації таких осіб. Сума компенсації встановлюється в межах вартості навчання з перепідготовки та підвищення кваліфікації, але не може перевищувати десятикратний розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб, установленого законом на дату здійснення роботодавцем такої оплати.

Постановою Кабінету Міністрів України від 08.09.2015 № 696 „Про затвердження Порядку здійснення заходів сприяння зайнятості, повернення коштів, спрямованих на фінансування таких заходів, у разі порушення гарантій зайнятості для внутрішньо переміщених осіб” визначено умови та механізм здійснення обласними, Київським міським, районними, міськими та міськрайонними центрами зайнятості державної служби зайнятості заходів сприяння зайнятості внутрішньо переміщених осіб.

До питання 2). Чи передбачені пільги внутрішньо переміщеним особам при працевлаштуванні (на профілактично-курортне лікування, на скорочення тривалості робочого часу, на забезпечення потреб дітей тощо).

Конституція України гарантує кожному право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується.

Кожен, хто працює, має також право на відпочинок. Це право забезпечене наданням днів щотижневого відпочинку, а також встановленням норм тривалості робочого часу, скороченого робочого дня щодо окремих професій і виробництв, скороченої тривалості роботи у нічний час.

Питання тривалості, складу, режиму і порядку обліку робочого часу регулюються Кодексом законів про працю України (далі – КЗПП).

Статтею 50 КЗПП передбачається, що нормальні тривалість робочого часу працівників не може перевищувати 40 годин на тиждень.

Також статтею 51 КЗПП передбачається, що скорочена тривалість робочого часу встановлюється:

1) для працівників віком від 16 до 18 років - 36 годин на тиждень, для осіб віком від 15 до 16 років (учнів віком від 14 до 15 років, які працюють в період канікул) - 24 години на тиждень.

Тривалість робочого часу учнів, які працюють протягом навчального року у вільний від навчання час, не може перевищувати половини максимальної тривалості робочого часу, передбаченої в абзаці першому цього пункту для осіб відповідного віку;

2) для працівників, зайнятих на роботах з шкідливими умовами праці, - не більш як 36 годин на тиждень.

Скорочена тривалість робочого часу може встановлюватись за рахунок власних коштів на підприємствах і в організаціях для жінок, які мають дітей віком до чотирнадцяти років або дитину з інвалідністю.

Підприємства і організації при укладенні колективного договору можуть встановлювати меншу норму тривалості робочого часу, ніж передбачено в частині першій цієї статті.

Робочим часом вважається встановлений законом або на його підставі угодою сторін час, протягом якого працівники згідно з правилами внутрішнього трудового розпорядку повинні виконувати за трудовим договором свої трудові обов'язки.

Проте, на тих підприємствах, в установах, організаціях, де за характером виробництва та умовами роботи запровадження п'ятиденного робочого тижня є недоцільним, встановлюється шестиденний робочий тиждень з одним вихідним днем. При шестиденному робочому тижні тривалість щоденної роботи не може перевищувати 7 годин при тижневій нормі 40 годин, 6 годин при тижневій нормі 36 годин і 4 годин при тижневій нормі 24 години.

Вирішення питання про встановлення п'ятиденного або шестиденного робочого тижня віднесено до компетенції власника, який повинен приймати рішення спільно з виборним органом первинної профспілкової організації, враховуючи специфіку роботи, з урахуванням думки трудового колективу і за погодженням з сільською, селищною, міською радою.

Статтею 9 Закону України „Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб” передбачається, що внутрішньо переміщена особа має право, зокрема, на: надання необхідної медичної допомоги в державних та комунальних закладах охорони здоров’я; влаштування дітей у дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади; отримання соціальних та адміністративних послуг за місцем перебування; отримання гуманітарної та благодійної допомоги; інші права, визначені Конституцією та законами України.

Одночасно повідомляємо, що листи Міністерства не є нормативно-правовими актами, вони мають інформаційний та рекомендаційний характер.

**Керівник експертної групи з
питань трудової міграції**

О. Пилипчук

